

פרשת קדושים – חמישי

כ (ס) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: א וּמִלִּיל יִי, עִם מֹשֶׁה לְמִימֶר.

(ב) וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַרְ אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר | הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרְעוֹ לַמֶּלֶךְ מוֹת יוֹמָת עִם הָאָרֶץ יִרְגְּמוּהוּ בָּאֶבֶן:

טז"א וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר: עֲנֹשִׁין עַל הָאֲזָהָרוֹת. מוֹת יוֹמָת: (ת"כ) בְּבֵית דִּין; וְאִם אֵין כַּח לְבֵית דִּין, עִם הָאָרֶץ מְסִיעִין אוֹתָן. עִם הָאָרֶץ: (ת"כ) עִם שְׂבָגִינוּ גְבֻרַת הָאָרֶץ. דָּבָר אַחֵר: עִם שְׁעֵתִידִין לִירֶשׁ אֶת הָאָרֶץ עַל־יְדֵי מַצּוֹת הַלָּלוּ:

(ג) וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת־פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכַּרְתִּי אוֹתוֹ מִקֶּרֶב עִמּוֹ כִּי מִזְרְעוֹ נָתַן לַמֶּלֶךְ לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם קֹדֶשִׁי:

טז"א אֶתֵּן אֶת־פָּנַי: (ת"כ) פָּנָאֵי שְׁלִי, פּוֹנֶה אֲנִי מְכַל עֲסָקִי וְעוֹסֵק בּוֹ. בְּאִישׁ: וְלֹא בַּצָּבוּר, שְׂאִין כָּל הַצָּבוּר גִּבּוֹרֵתִין. כִּי מִזְרְעוֹ נָתַן לַמֶּלֶךְ: (ת"כ, סנהדרין סד) לְפִי שְׁנֵאמַר: "מַעֲבִיר בְּנוֹ־וּבָתּוֹ בְּאֵשׁ", בֶּן־בְּנוֹ וּבֶן־בָּתּוֹ מִנִּין? תִּלְמוּד לֹמֵד: "כִּי מִזְרְעוֹ נָתַן לַמֶּלֶךְ". זֶרַע פָּסוּל מִנִּין? תִּלְמוּד לֹמֵר: "בָּתּוֹ מִזְרְעוֹ לַמֶּלֶךְ". לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי: אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא מִקְדָּשָׁת לִי, כָּל־שׁוֹן (ויקרא, כא, כג): "וְלֹא יַחֲלִל אֶת־מִקְדָּשִׁי":

(ד) וְאִם הָעָלַם יַעֲלִימוּ עִם הָאָרֶץ אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בָּתּוֹ מִזְרְעוֹ לַמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי הִמִּית אוֹתוֹ:

טז"א וְאִם הָעָלַם יַעֲלִימוּ: אִם הָעֲלִימוּ בְּדָבָר אֶחָד, סוֹף שִׁיעֲלִימוּ בְּדָבָרִים הַרְבֵּה; אִם הָעֲלִימוּ סִנְהֶדְרִי קִטְנָה, סוֹף שִׁיעֲלִימוּ סִנְהֶדְרִי גְדוֹלָה:

(ה) וּשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת־פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וּבִמְשַׁפְּחָתוֹ וְהִכַּרְתִּי אוֹתוֹ וְאֵת | כָּל־הַזִּנִּים אַחֲרָיו לְזָנוֹת אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִקֶּרֶב עִמָּם:

טז"א וּבִמְשַׁפְּחָתוֹ: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְכִי מְשַׁפְּחָה מָה חֻטָּא? אֵלָּא לְלַמֶּדֶךְ, שְׂאִין לָךְ מְשַׁפְּחָה שֵׁישׁ בָּהּ מוֹכֵס שְׂאִין כָּלָם מוֹכְסִין, שְׁכָלָם מַחֲפִין עָלָיו. וְהִכַּרְתִּי אוֹתוֹ: לָמָּה נֵאמַר? לְפִי שְׁנֵאמַר "וּבִמְשַׁפְּחָתוֹ", יָכוֹל, יִהְיוּ כָל הַמְשַׁפְּחָה בְּהִפְרָת? תִּלְמוּד לֹמֵר: "אוֹתוֹ" – אוֹתוֹ בְּהִפְרָת וְלֹא כָל הַמְשַׁפְּחָה בְּהִפְרָת אֵלָּא בִּיסוּרִין. לְזָנוֹת אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ: (ת"כ) לְרַבּוֹת שְׂאֵר עֲבוּדַת אֱלִילִים שְׁעֲבָדָה בְּכָךְ, וְאֶפְלוּ אֵין זֶו עֲבוּדָתָה:

(ו) וְהִנָּפֵשׁ אֲשֶׁר תִּפְגַּה אֶל־הָאִבָּת וְאֶל־הַיָּדְעָנִים לְזָנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בְּנַפְשׁ הַהוּא וְהִכַּרְתִּי אוֹתוֹ מִקֶּרֶב עִמּוֹ:

(ז) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

טז"א וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם: זֶו פְּרִישוֹת עֲבוּדַת אֱלִילִים:

ג וְאֵנָּה אֶתֵּן יָת רַגְזִי, בְּגִבְרָא הַהוּא, וְאֲשִׁיעִי יָתִיהָ, מִגּוֹ עֲמִיהָ: אֲרִי מִזְרְעִיהָ, יֵהֵב לַמֶּלֶךְ בְּדִיל לְסַאָבָא יָת מִקְדָּשִׁי, וְלֹא־חָלָא יָת שְׁמָא דְקֹדֶשִׁי.

ד וְאִם מִכְּבֹּשׁ יִכְבְּשׁוּן עֲמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל יָת עֵינֵיהוֹן, מִן גִּבְרָא הַהוּא, בְּדִיהֵב מִזְרְעִיהָ, לַמֶּלֶךְ בְּדִיל דְּלֹא, לְמַקְטֵל יָתִיהָ.

ה וְאֲשׁוּי אֲנָא יָת רַגְזִי בְּגִבְרָא הַהוּא, וּבִסְעֻדוּהִי; וְאֲשִׁיעִי יָתִיהָ וְיָת כָּל דְּטַעַן בְּתִירוּהִי, לְמַטְעִי בְּתַר מֶלֶךְ מִגּוֹ עֲמָהוֹן.

ו וְאֲנִשׁ, דִּיתְפָּנִי בְּתַר בְּדִין וּזְכוּרוֹ, לְמַטְעִי, בְּתִרְיָהוֹן וְאֶתֵּן יָת רַגְזִי בְּאֲנָשָׁא הַהוּא, וְאֲשִׁיעִי יָתִיהָ מִגּוֹ עֲמִיהָ.

ז וְתִתְקַדְּשׁוּן וְתִהְיוּן, קְדִישִׁין: אֲרִי אֲנָא יְיָ, אֱלֹהֵיכֶון.